

ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 183/24

Люксембург, 22 октомври 2024 г.

Решение на Съда по дело C-652/22 | Kolin İnşaat Turizm Sanayi ve Ticaret

Икономическите оператори от трета държава, които не са сключили международно споразумение със Съюза в областта на обществените поръчки, не могат да се позовават на равно третиране в тази област

При липсата на международно споразумение, сключено между Европейския съюз и трета държава в областта на обществените поръчки, икономическите оператори от тази трета държава не могат да се позовават на разпоредбите на релевантната директива в тази област¹, за да твърдят, че участват в процедура за възлагане на обществена поръчка в Съюза при условията на равнопоставеност спрямо оферентите от държавите членки или от третите държави, обвързани от такова споразумение. Освен това предвид изключителната компетентност на Съюза в областта на общата търговска политика, националните органи не са оправомощени да прилагат спрямо икономическите оператори от трети държави, които не са сключили такова международно споразумение със Съюза, националните разпоредби, които транспонират правилата, съдържащи се в тази директива.

Хърватски възлагач орган открива процедура за възлагане на обществена поръчка за изграждане на железопътна инфраструктура, свързваща два града в Хърватия. Kolin İnşaat Turizm Sanayi ve Ticaret (по-нататък „Kolin“), установено в Турция дружество, оспорва законосъобразността на решението, с което обществената поръчка се възлага на друг оферент. В рамките на тази жалба компетентната национална юрисдикция иска от Съда да уточни условията, при които след изтичане на срока за представяне на офертите възлагащите органи могат по силата на релевантната директива в областта на обществените поръчки да поискат от оферентите да внесат корекции или разяснения по отношение на първоначалната им оферта.

Съдът се произнася по допустимостта на отправеното му преюдициално запитване.

Той отбелязва, че Съюзът е обвързан с някои трети държави от международни споразумения, по-специално от Споразумението за държавните поръчки (СДП) на Световната търговска организация, които гарантират по реципрочен и равнопоставен начин достъпа на икономическите оператори до обществените поръчки. Така според директивата, приложима към разглежданата в случая обществена поръчка, възложителите от държавите членки трябва да предоставят на икономическите оператори от трети държави, които са страни по такова споразумение, третиране, което е не по-малко благоприятно от това, предоставено на икономическите оператори от Съюза. Икономическите оператори от тези трети държави могат да се позовават на разпоредбите на тази директива.

За разлика от това **икономическите оператори от трети държави, които като Турция не са сключили такова международно споразумение със Съюза**, не могат да участват в процедура за възлагане на обществена поръчка в Съюза, като претендират за равно третиране спрямо оферентите от държавите членки или от третите държави, обвързани от такова споразумение. Освен това **те не могат да се позовават на разпоредбите на релевантната директива в областта на обществените поръчки, за да**

оспорят решението за възлагане на съответната обществена поръчка.

Накрая, Съдът приема, че въпросът за достъпа на икономически оператори от трети държави до процедурите за възлагане на обществени поръчки в държавите членки попада в област, в която **Съюзът разполага с изключителна компетентност**. Поради това, що се отнася до този достъп, държавите членки не са оправомощени да законодателстват или да приемат правно обвързващи актове с общо приложение, включително когато Съюзът не е приел актове, приложими в тази област.

При липса на такъв акт възложителят следва да прецени във всеки отделен случай дали следва да допусне до процедура за възлагане на обществена поръчка икономически оператори от трети държави, които не са сключили международно споразумение със Съюза в областта на обществените поръчки. Ако такъв икономически оператор оспорва протичането на процедурата, жалбата му може да бъде разгледана само в светлината на националното право, а не на правото на Съюза.

В това отношение Съдът приема, че **националните органи не могат да изискват от възложителите да прилагат по отношение на икономическите оператори от трети държави, които не са сключили международно споразумение със Съюза, националните разпоредби за транспониране на правилата, съдържащи се в директивата за обществените поръчки.**

Поради това Съдът **обявява преюдициалното запитване за недопустимо.**

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки в рамките на отнесен до тях спор да се обърнат към Съда с въпрос за тълкуването на правото на Съюза или за валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. По него следва да се произнесе националната юрисдикция в съответствие с акта на Съда. Актът на Съда обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст и евентуално резюмето](#) на съдебното решение се публикуват на уебсайта CURIA в деня на обявяването му.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 4293.

Поддържайте връзка!

¹ [Директива 2014/25/ЕС](#) на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година относно възлагането на поръчки от възложители, извършващи дейност в секторите на водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги, и за отмяна на Директива 2004/17/ЕО.